

Sentencja

Dyrektywę Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy rozumieć w ten sposób, że nakłada ona na sąd krajowy, przed którym toczy się postępowanie o uchylenie orzeczenia sądu polubownego, obowiązek zbadania ewentualnej nieważności zapisu na sąd polubowny i uchylenia tego orzeczenia, jeśli stwierdzi, że zapis ten zawiera nieuczciwy warunek umowy, nawet gdy konsument nie podniósł zarzutu nieważności tego zapisu w postępowaniu arbitrażowym, lecz uczynił to dopiero w skardze o uchylenie orzeczenia.

(¹) Dz.U. C 155 z 25.6.2005.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 7 września 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Areios Pagos — Grecja) — G. Agorastoudis przeciwko Goodyear Hellas ABEE

(Sprawy połączone C-187/05 do C-190/05) (¹)

(Zwolnienia grupowe — Dyrektywa 75/129/EWG — Artykuł 1 ust. 2 lit. d) — Zaprzestanie działalności zakładu w wyniku decyzji sądowej — Zaprzestanie działalności zakładu z woli samego pracodawcy)

(2006/C 326/20)

Język postępowania: grecki

Sąd krajowy

Areios Pagos

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Georgios Agorastoudis i in. (C-187/05), Ioannis Pannou i in. (C-188/05), Kostandinos Kotsabougioukis i in. (C-189/05), Georgios Akritopoulos i in. (C-190/05)

Strona pozwana: Goodyear Hellas ABEE

Przy udziale: Geniki Synomospondia Ergaton Elladas (GSEE), Ergatoyvalliliko kentro Thessalonikis (C-187/05 i C-189/05)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Areios Pagos — Wykładnia art. 1 ust. 2 dyrektywy Rady 75/129/EWG z dnia 17 lutego 1975 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do zwolnień grupowych (Dz.U. L 48, z 1975, str. 29) — Niestosowanie

dyrektywy do pracowników dotkniętych zaprzestaniem działalności zakładu wskutek orzeczenia sądowego — Zakres

Sentencja

Wykładni dyrektywy Rady 75/129/EWG z dnia 17 lutego 1975 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do zwolnień grupowych należy dokonywać w ten sposób, że ma ona zastosowanie w przypadku zwolnień grupowych wynikających z definitywnego zakończenia funkcjonowania przedsiębiorstwa lub zakładu z woli samego pracodawcy, przy braku uprzedniego orzeczenia sądowego, i takiego zastosowania dyrektywy nie wyklucza odstępstwo, o którym stanowi art. 1 ust. 2 lit. d) tej dyrektywy.

(¹) Dz.U. C 171 z 9.7.2005 r.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 26 października 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Centrale Raad van Beroep (Niderlandy)) — K. Tas-Hagen, R. A. Tas przeciwko Raadskamer WUBO van de Pensioen- en Uitkeringsraad

(Sprawa C-192/05) (¹)

(Świadczenia przyznawane cywilnym ofiarom wojennym przez państwo członkowskie — Przesłanka zamieszkiwania na terytorium tego państwa członkowskiego w chwili złożenia wniosku o przyznanie świadczenia — Artykuł 18 ust. 1 WE)

(2006/C 326/21)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Centrale Raad van Beroep (Niderlandy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: K. Tas-Hagen, R. A. Tas

Strona pozwana: Raadskamer WUBO van de Pensioen- en Uitkeringsraad

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Centrale Raad van Beroep — Przyznawanie, przez państwo członkowskie, świadczenia na rzecz cywilnych ofiar wojennych — Świadczenie zastrzeżone dla obywateli odnośnego państwa członkowskiego, zamieszkujących na terytorium tego państwa w chwili złożenia wniosku — Zgodność z art. 18 WE

Sentencja

Artykuł 18 ust. 1 WE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, zgodnie z którym to państwo członkowskie odmawia przyznania swojemu obywatelowi świadczenia na rzecz cywilnych ofiar wojennych z tego tylko powodu, że w chwili złożenia wniosku wnioskodawca nie zamieszkiwał na terytorium tego państwa członkowskiego, lecz na terytorium innego państwa członkowskiego.

(¹) Dz.U. C 182 z 23.07.2005.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 26 października 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-198/05) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 92/100/EWG — Prawa pokrewne prawu autorskiemu w zakresie własności intelektualnej — Prawo publicznego użyczenia — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie)

(2006/C 326/22)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: W. Wils i L. Pignataro, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska (Przedstawiciele: I. M. Braguglia, pełnomocnik, M. Massella Ducci Teri, adwokat)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 1 i 5 dyrektywy Rady 92/100/EWG z dnia 19 listopada 1992 r. w sprawie prawa najmu i użyczenia oraz niektórych praw pokrewnych prawu autorskiemu w zakresie własności intelektualnej (Dz.U. L 346, str. 61) — Odstępstwo od wyłącznego prawa publicznego użyczenia — Zakres

Sentencja

1) Wyłączając wszystkie kategorie instytucji oddających w publiczne użyczenie w rozumieniu dyrektywy Rady 92/100/EWG z dnia 19 listopada 1992 r. w sprawie prawa najmu i użyczenia oraz niektórych praw pokrewnych prawu autorskiemu w zakresie własności intelektualnej, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 1 i 5 tej dyrektywy.

2) Republika Włoska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 182 z 23.07.2005 r.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 26 października 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Bruxelles — Belgia) — Wspólnota Europejska przeciwko państwu belgijskiemu

(Sprawa C-199/05) (¹)

(Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich — Artykuł 3 — Podatki pośrednie — Orzeczenia sądów krajowych — Opłaty skarbowe)

(2006/C 326/23)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour d'appel de Bruxelles — Belgia

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Wspólnota Europejska

Strona pozwana: państwo belgijskie

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour d'appel de Bruxelles — Wykładnia art. 3 akapit drugi i trzeci Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich z dnia 8 kwietnia 1965 r. — Przepisy krajowe ustanawiające opłatę z tytułu wydanych przez trybunały i sądy wyroków i orzeczeń dotyczących zasądzenia zapłaty lub rozliczenia kwot pieniężnych lub papierów wartościowych

Sentencja

1) Opłaty takie jak opłaty skarbowe, które powinny zostać uiszczone w następstwie orzeczeń sądów krajowych zasądzających kwoty pieniężne lub rozliczających papiery wartościowe, nie stanowią jedynie wynagrodzenia za skorzystanie z usługi użyteczności publicznej w rozumieniu art. 3 akapit trzeci Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich.

2) Wykładni art. 3 akapit drugi protokołu należy dokonywać w ten sposób, że nie wchodzi w zakres stosowania tego postanowienia opłaty takie jak opłaty skarbowe, które powinny zostać uiszczone w następstwie orzeczeń sądów krajowych zasądzających kwoty pieniężne lub rozliczających papiery wartościowe

(¹) Dz.U. C 182 z 23.7.2005.